

Projektbeskrivelse:

Udstillingen med arbejdestitlen 'Lost Father' tager udgangspunkt i fortællingen om Hamlet og hans forsøg på at hævne sin far. En fortælling mange kan identificere sig med og der i historiens løb er lavet mange genopsætninger af, både i film og teater.

Shakespeares genfortælling om Hamlet formår, at påpege det sucidale og tvivlsomme i menneskets sind. Shakespeare bruger galskab og det usagte til, at gøre sin karakter tiltalende og dyb der giver os en anden sympati for den stakkels Hamlet der har mistet sin far..

Med udstillingen 'Lost Father' vil jeg lave en total installation på Inter.pblc der skal fungere både som scenografi for live Performance og udstillings rum. Der vil være en video med tre skuespillere der vil opføre 'Soliloquies' fra Shakespeare's Hamlet, spillerne er bl.a. Clara Dessau og Ann Goebel fra henholdsvis København og Berlin. Konceptet med videoen og total installationen er, at understrege den dobbelthed der udspiller sig mellem Hamlet og hans far Kong Hamlet. Med inspiration fra både Asta Nielsen stum-performance som kvindelig Hamlet, instrueret af Svend Gade (1921) og Celestino Coronado's punkede 'Hamlet' kunstfilm med Quintin Crisp og Hellen Mirren (1976).

Hamlets far genopstår som et spøgelse der kort fortalt holder Hamlet i fortiden, og derved aldrig giver Hamlet muligheden for, at definere sig.

Derved forbliver Hamlet en melankolsk fortælling om hævn, mentalt helbred og en afvisning af fremtiden. 'Hævn' forbliver en slags tilstand der gør det umuligt, at løsrive sig fra fortidens uretfærdighed og derved også bliver en form for religiøs hændelse der definere næste kærlighed i et nutidens samfund - 'A Revenge Society'.

Hamlet og Shakespeare har mange Queer-teoriske fortolkninger og bliver ofte beskrevet for hans spil med køn. Freud har beskrevet Hamlet som et 'Hysterisk Subjekt' der aldrig bliver voksen men i stedet forbliver et undertrykt barn.

I forbindelse med min egen oplevelse som transkvinde og med statens som en slags faderfigur der sygeliggøre transkroppen og forvandler alle former for kvindelig lyst til noget hysterisk kan jeg sætter flere paralleller .

I 'Lost Father' vil jeg gerne gøre op med nogle, af de sociale regler der definere vores krop indenfor en biologisk "osteklokke". Jeg vil arbejde med sindstilstanden og sorgen der opstår når man mister en forældre samt den sorg der opstår hos forældre hvis barn ikke vil lade sig definere af sit køn, ophav eller fortid.